

Misijná spoločnosť sv. Vincenta de Paul

Congregatio missionis (CM) „*Poslal ma hlásat*

evanjelium chudobným“

Bola založená svätým Vincentom de Paul v roku 1625. Dnes má okolo 4000 členov pôsobiacich v 49 krajinách sveta.

Misijní kňazi známi pod menom "lazaristi" alebo "vincentíni" konajú ľudové misie, pôsobia v pastorácii, starajú sa o formáciu budúcich kňazov a duchovné vedenie sestier vincentiek, organizujú exercičné kurzy... Slúžia Božiemu ľudu nielen vo svojej vlasti, ale sú ochotní podľa prania Cirkvi ísť aj do blízkych či ďalekých misijných území (V súčasnosti sa slovenskí vincentíni zameriavajú predovšetkým na štáty bývalého Sovietskeho zväzu, Čiech a Hondurasu).

Misijná spoločnosť má nerehoľný charakter. Aby však vincentíni boli schopní stať sa všade svedkami Kristovej lásky a hlásať jeho radostnú zvesť, zaväzujú sa podľa evanjeliových rád sľubom čistoty, chudoby, poslušnosti a vytrvalosti v službe núdznym.

Svätí a blahoslavení Misijnej spoločnosti

Sv. Francis Fegis Clet

Sv. Ján Gabriel Perboyre Sv. Justín de

Jacobis bl. Nicholas Colin

bl. Jean - Charles Caron

Svätí a blahoslavení Vincentskej rodiny

bl. Frederick Ozanam Sv. Katarína

Labouré

Sv. Lujza de Marillac

Blahoslavený Ceferino Giménez Malla

Dejiny Slovenskej provincie

Viceviziátor P.Ján Hutyra CM

Na Slovensku sa objavujú prví členovia Misijnej spoločnosti v 18. storočí v súvislosti s pozvaním uhorského prímasa, aby sa vo vtedajšej Rakúsko-uhorskej monarchii ujali vedenia diecéznych seminárov, a tak v roku 1762 prichádzajú lazaristi z Poľska do jedného z prvých vtedajších potridentských seminárov do Trnavy. Ich pôsobenie tu bolo, podľa zachovaných dokumentov, veľmi úspešné, ale krátke. V roku 1852 prichádzajú do monarchie opäť, ale už natrvalo. O rok neskôr vzniká Grácka provincia, do ktorej patrili domy Celje (na území dnešného Slovinska), Grác (v Rakúsku) a po rozdelení Poľska aj domy v Krakove.

Kaplnka v Ladcoch

Prvotným poslaním Misijnej spoločnosti sú ľudové - farské misie. Jej členovia prichádzajú na územie Slovenska z rakúskeho Grácu. Boli to Slováci, ktorí vstúpili do tejto Spoločnosti. Podľa zachovaných dokumentov v rokoch 1862 - 1914 vykonali viac ako 100 ľudových misií po celom území Slovenska.

Ústredný dom v Ladcoch

Úplne nová situácia nastala po 1. svetovej vojne, keď na troskách Rakúsko-uhorskej monarchie vznikla aj Československá republika. Vznikom hraníc úplne prestala činnosť tejto Spoločnosti na Slovensku. Nová éra činnosti začala až od roku 1922, keď bol na naše územie poslaný Jozef Danielik, ktorý sa

stal direktorom Spoločnosti dcér kresťanskej lásky (vincentiek), a tak popri budovaní novej provincie vincentiek začal budovať aj základy pre činnosť Misijnej spoločnosti na Slovensku. Postupne mu na Slovensko začali prichádzať na pomoc aj ďalší spolubratia. V r. 1929 bol v Ladcoch postavený prvý dom tejto Spoločnosti.

Apoštolský dom v Banskej Bystrici

V tom istom roku bola v Banskej Bystrici otvorená "Apoštolská škola", kde bývali a boli formovaní jej prví kandidáti. Keďže Misijná spoločnosť bola obdarovaná prvými povolaniami, posielali predstavení týchto chlapcov do noviciátu a aj na štúdiá do Grácu. Takto mohla Misijná spoločnosť rozvinúť svoju činnosť. V roku 1936 prevzala duchovnú správu vysokoškolského internátu „Svoradov“ v Bratislave, a keď kvôli nacistickým nepokojom museli opustiť Grác jej Bohoslovci, práve tu našli svoje ubytovanie. V predvečer 2. svet. vojny v roku 1938 umiera Jozef Danielik. V tom čase mala Misijná spoločnosť 6 kňazov a 10 bratov.

Exercičný dom Alžbetín v Beluškých Slatinách

Vznikom Slovenského štátu vznikla aj samostatná slovenská viceprovincia na čele s Jánom Hutyrom, ktorý bol zároveň aj direktorom sestier vincentiek. V tomto období sa dielo synov sv. Vincenta rozvíjalo. Misijnej spoločnosti bola zverená starostlivosť o exercície a diela duchovnej obnovy na Slovensku.

Nástupom komunizmu nastal proti všetkým reholiam aj proti Misijnej spoločnosti pohon. Všetky domy boli zhabané, členovia vyvezení do sústredovacích táborov, mladší do PTP. Napriek tomu Bohoslovci lazaristov tajne študovali v Nitre, ale čoskoro ich Štb vypátrala. Nasledovalo obdobie veľkých procesov proti tejto

Spoločnosti, v ktorých boli odsúdení na ťažké tresty takmer všetci jej členovia. Celkovo boli odsúdení na 139 rokov a 4 mesiace väzenia.

15.-19. máj 1939. Exerciície v Beluškých Slatinách

Po krátkom politickom „odmäku“ koncom 60-tych rokov nastúpilo obdobie normalizácie. V tomto čase až do nežnej revolúcie pracovali mnohí členovia bez štátneho súhlasu, iní pracovali ako diecézni kňazi. Pravidelne sa tajne stretávali a formovali v duchu sv. Vincenta.

Pádóm komunizmu mohla aj Misijná spoločnosť slobodne dýchať. Utvorili sa tri komunity; v Bratislave, v Banskej Bystrici a v Košiciach. Neskôr pribudol aj seminár pre bohoslovcov v Bijacovciach. Lazaristi začali ihneď pracovať aj na Ukrajine. Keďže Pán požehnáva túto Spoločnosť novými povolaniami, ktoré sú iste aj ovocím utrpení staršej generácie lazaristov, mohla Misijná spoločnosť rozšíriť svoje pole činnosti. V duchu sv. Vincenta začali jej členovia pracovať vo farnostiach, väzniciach, a aj v diecéznych seminároch. Niektorí začínajú pracovať na „misijnom území“ v Českej republike. Obnovujú sa sv. Vincentovi tak drahé ľudové misie tu na Slovensku, a tiež aj práca s vysokoškolákmi vo Svoradove. Vedomí si toho, že žatva je veľká, ale robotníkov stále málo aj Misijná spoločnosť prosí Pána žatvy, aby jej posielal aj naďalej mladých mužov zapálených ísť za Kristom po tej ceste, ktorú jej zanechal sv. Vincent.

Komunity

Bratislava
Banská Bystrica
Bijacovce
Lučenec – rúbanisko
Loštice – Česká republika
Dobruška – Česká republika
Sangrelaya – Honduras

Centrum vinčentskej spirituality

Kristus
Cirkev
Chudobní

Vinčentské sľuby a čnosti

Vinčentské sľuby

Stálosť v povolání
Chudoba
Čistota
Poslušnosť

Vinčentské čnosti

Jednoduchosť
Poníženosť
Láskavosť
Umrťvovanie
Horlivosť

Tieto čnosti sú niečo ako vinčentínsky štýl života, ktorý nám umožní, aby sme smerovali k známej zásade: „Budte dokonalí, ako je dokonalý váš nebeský Otec“ (Mt 5,48), ktorú Ježiš označuje pre tých, ktorí ho chcú nasledovať radikálnym spôsobom. Jednoduchosť vyjadruje náš vzťah k Bohu, poníženosť náš vzťah k nám samým a láskavosť náš vzťah k blížnym.

Aktivitty vinčentínov

5 dní s Vincentínmi Denné tábory

Ľudové misie

Zahraničná misia – Honduras

Služba chorým a opusteným

Kázne a diela p. Lubomíra Stančeka, CM

Vydavateľstvo Vincentín – obohacuje slovenský trh o knižnú literatúru (Katolícky kalendár, Deviatnik a Litánie, Služba zmierenia...)

Kontakt

Provinciálny dom

Ul. Sv. Vincenta 1
821 03 Bratislava

Provinciál – p. Tomáš Brezáni, CM

Web: www.vincentini.sk

Poslanie domu

Slovenská provincia od roku 1989

Provinciálny dom od roku 1990

Farnosť v správe vincentínov od roku 1990

Kostol sv. Vincenta de Paul konsekrovaný v roku 2000

Seminár CM od roku 2003

Vincentiská rodina

Vincentíni;

Vincentky

Satmárky

Spolok sv. Vincenta

Spolky kresťanskej lásky

Združenie mariánskej mládeže

Združenie Zázračnej medaily

Máriine sestry

DePaul Slovensko

MiSeVi

LOGO SPOLOČNOSTI

Významné udalosti

Logo pre slávenie 350. výročia od smrti sv. Vincenta de Paul a Sv. Lujzy de Marillac v roku 2010.

Láska – Misia
VINCENT
DE PAUL
1660 – 2010
LUJZA DE
MARILLAC
350. výročie

Logo dáva univerzálny pohľad na vincentiskú rodinu: Spolky kresťanskej lásky, Misijnú spoločnosť, Dcéry kresťanskej lásky, Spolok sv. Vincenta de Paul a iné vetvy.

Z tejto rozličnosti výrazov charizmy vo vincentiskej rodine vzniká prvá ťažkosť: ako vyjadriť jediným obrazom túto rozličnosť a zároveň osláviť život oboch zakladateľov?

Vincent a Lujza počas celého svojho života žili pod vedením (intuíciou) Ducha Svätého a nechali sa viesť jeho silou... silou, ktorú pozorujeme ako horlivosť a (kresťanskú, dobročinnú) lásku a ktorá sa premenila na misionársky elán. Misijná spoločnosť, Dcéry kresťanskej lásky a Panie kresťanskej lásky sú výrazom tejto sily Ducha, ktorú prežívali za svojho života.

Po ich odchode v r. 1660, Duch Pána vzbudil kreatívnu silu, ktorá dala zrod rozličným hnutiam a rehoľným spoločenstvám, ktoré vo vincentskej charizme videli solídnu spiritualitu a vždy mladú, predovšetkým však živú odpoveď pre Cirkev a spoločnosť.

Logo nemá v úmysle povedať všetko, je to návrh. Symbol tvoria plamene rozličnej farby, rozmiestnené do štyroch skupín: štyroch horizontov, svet vo svojej rozdielnosti. Tieto štyri plamene sú rozostavené takým spôsobom, aby bola vnímateľná abstrakcia holubice, biblický symbol Ducha Svätého, tak isto ako plamene.

Plamene sú tiež symbolom lásky, nachádzame ich aj na pečati Spoločnosti dcér kresťanskej lásky.

Symbol je doplnený textom: najprv heslo „Láska - misia“. Toto heslo je navrhnuté na úvahu počas tohto vincentského roka. Potom sú mená zakladateľov, roky 1660 – 2010, nakoniec cieľ loga.

Zvýraznenie je dynamické, radostné, mladé: dobre poukazuje na ducha vincentskej rodiny v dnešnej dobe našej Cirkvi.

400 rokov od zrodu vincentskej charizmy - LOGO

Jeho význam: V strede je reliéf sv. Vincenta na olivovej ratolešti v znaku Kristovho kríža prinášajúceho nádej a radosť na bielom pozadí čistoty, ktoré vertikálna os pretína okruh času podeleného na jednotlivé fázy označené v liturgických farbách, ktoré značia obdobia rozkvetu, pokánia, utrpenia i slávy a tie slúžia sv. Vincentovi i ako gloriola; na ktorej modré hviezdy znamenajú zrod Vincentskej charizmy a Jubilejný 400-tý rok slávania. Slová Gannes – Folleville a Châtillon – francúzske dedinky – označujú miesta zrodu charizmy, dolu vyznačené v časovom variante rokov.

Spoločnosť dcér kresťanskej lásky sv. Vincenta de Paul (DKL)

„Láska Ježiša ukrižovaného nás podnecuje.“

Spoločnosť dcér kresťanskej lásky je spoločnosťou apoštolského života, ktorú v roku 1633 v Paríži založil sv. Vincent de Paul a sv. Lujza de Marillac. Zameriava sa hlavne na telesnú a duchovnú službu chudobným, chorým a všetkým, ktorí pomoc potrebujú.

Vo svete

Približne 13 000 sestier pracuje v 94 krajinách sveta na piatich kontinentoch.

- Oceánia – 3 krajiny (Austrália, Ostrovy Fidži, Cookove ostrovy)
- Ázia – 16 krajín (Čína, India, Izrael, Libanon...)
- Európa – 28 krajín (ČR, PL, Vatikán, Španielsko, Francúzsko...)
- Južná Amerika a Karibské ostrovy – 20 krajín (Mexiko, Panama, Peru, Haiti, Honduras...)
- Južná Amerika – portugalský jazyk – 1 krajina – Brazília
- Severná Amerika – 2 krajiny (USA, Kanada)
- Afrika – 23 krajín (Kongo, Egypt, Eritrea, Madagaskar...)

Duchovné dary

- Zelený škapuliar
- Červený škapuliar
- Zázračná medaila
- Ruženec k Božej prozreteľnosti

História

Vincent de Paul (1581-1660), pozorný na prejavy Božej prozreteľnosti a vnímavý na pôsobenie Ducha Svätého, odhalil materálnu a duchovnú biedu svojej doby a zasvätil svoj život službe a evanjelizácii chudobných. Prozreteľnostne stretol Lujzu de Marillac (1591-1660), ktorá s ním úzko spolupracovala v dielach dobročinnnej lásky a je spoluzakladateľkou Spoločnosti dcér kresťanskej lásky (DKL). Už počas života Zakladateľov prichádzali ku nim jednoduché dedinské dievčatá, aby vykonávali tie najnižšie práce pri chudobných a stávali sa služobnicami najopustenejších. Pán Vincent ich od roku 1630 zveril Lujze de Marillac. Pracovali v rôznych bratstvách dobročinnnej lásky.

Od 29. novembra 1633 začali v byte Lujzy de Marillac vytvárať sesterské spoločenstvo, aby tak pod jej vedením žili svoj ideál. To bol zrod Spoločnosti DKL. Sestry sa spočiatku starali o chudobných chorých po domoch, v mestách i na vidieku. Neskôr, podľa potrieb, ošetrovali chorých v nemocniciach, vyučovali dievčatá, starali sa o nájdené deti, galejníkov, ranených vojakov, utečencov, starých ľudí, duševne chorých a iných... Vincent často zdôrazňoval prvým sestrám pôvod Spoločnosti :

« Kto by si bol pomyslel, že budú dcéry kresťanskej lásky?... Ja som na to nemyslel... Boh na to myslel »
Dnes podľa jeho spirituality žije približne 16 000 sestier v 94 krajinách na všetkých kontinentoch. Slovenská provincia s počtom 266 sestier má svoje komunity na Slovensku, v Čechách a misie na Ukrajine a v Rusku.

Sestry pôsobia v školách, venujú sa deťom a mládeži, sú v službe starým a chorým ľuďom v hospicioch, v zariadeniach sociálnych služieb, v domácej opatrovateľskej službe, v službe ľuďom bez domova, starým a chorým kňazom, starým a chorým spolusestrám, vo farnostiach, v kňazskom seminári,... a „v škole Božieho Syna sa učia, že niet takej biedy, ktorá by im bola cudzia“ (Konštitúcie DKL).

Ich kláštorom sú domy chorých

Vincent de Paul chcel, aby sestry slúžili „všetkým chudobným“, t. j. chudobným každého druhu. Preto im zdôrazňoval, že „nie sú rehoľníčky, ale ich kláštorom sú domy chorých, celou najatá izba, kaplnkou farský kostol, kláštorými chodbami ulice mesta, klauzúrou poslušnosť, kláštorými mrežami Božia bázeň, závojom svätá skromnosť“ a majú mať „neustálu dôveru v Božiu prozreteľnosť a obetovať Bohu všetko, čím sú a čo robia službou v osobe chudobných“ (sv. Vincent, 24. augusta 1659, *Coste X*, 661).

V živote vincentiek má dôležité miesto modlitba, liturgia a sviatosti, ticho a počúvanie Božieho slova a jeho posolstva i učenia Cirkvi a vincentské dedičstvo.

V modlitbe vincentiek zaujímajú osobitné miesto chudobní –modlia sa s nimi a za nich a v ich mene Pánovi predkladajú ich život a potreby. „Ste určené na to, aby ste týmto chudobným sprostredkovali Božiu dobrotu“ (sv. Vincent, 11. novembra 1657, *Coste X*, 332). Vzhľadom na životné podmienky bratov a sestier, ktorým slúžia, si volia jednoduchý štýl života.

Štyri „nerehoľné“ sľuby a mariánska úcta

Dcéry kresťanskej lásky skladajú štyri sľuby: sľub čistoty, chudoby, poslušnosti a služby chudobným. Ich sľuby sú „nerehoľné“ a sestry si ich obnovujú každý rok, v tichosti, na sviatok Zvestovania Pána, v deň, ktorý

zvolila sv. Lujza, aby ku „fiat“ Panny Márie pripojila vlastné obetovanie i obetovanie svojich duchovných dcér.

Spoločnosť je mariánska. Zakladatelia vstúpili do sestrám lásku k Panne Márii a odporúčali im nasledovať ju. Sv. Lujza v roku 1644 v katedrále v Chartres (Francúzsko) zasvätila rodiacu sa spoločnosť Panne Márii a priala si, aby bola navždy pod jej ochranou. Vo svojom duchovnom testamente zanechala okrem iného tieto slová: „Veľmi proste Pannu Máriu, aby bola vašou jedinou Matkou“ (sv. Lujza, 15. marca 1660, E. 823).

Dcéry kresťanskej lásky s úctou slávia mariánske sviatky, denne sa modlia ruženec, prejavujú Panne Márii svoju detinskú lásku a vďačnosť, venujú sa mariánskym združeniam (Združenie mariánskej mládeže, Združenie Zázračnej medaily). Mariánsku úctu šíria aj pomocou jednoduchých prostriedkov, akým je *Zázračná medaila*, *Zelený škapuliar* a *Červený škapuliar*.

Dejiny slovenskej provincie

Provincia vznikla 14.1.1922 po politických zmenách v r. 1918, kedy sa z Rakúsko-uhorskej monarchie utvorila Česko-slovenská republika. Na Slovensku bolo vtedy 27 sesterských komunit, ktoré patrili do maďarskej provincie. V Čechách zostalo 7 domov, ktoré patrili do Grázkej provincie. Generálni predstavení sa rozhodli zriadiť samostatnú Česko-slovenskú provinciu DKL. V januári 1922 prišli z Budapešti noví provinciálni predstavení – sestra vizitátorka Agnela Paczeltová a provinciálny direktor P. Jozef Danielik, CM.

Prvý dočasný provinciálny dom DKL bol v Trnave, ale už v r. 1924 mali DKL svoj vlastný provinciálny dom na Slovensku v Ladcoch, zakúpený vďaka pomoci generálnych predstavených z Paríža a amerických dcér kresťanskej lásky z Emitsburgu. Počet sestier a diel v novej provincii sľubne narastal.

V 50-tych rokoch 20. storočia v dôsledku ďalších politických zmien prežívali sestry ťažké časy. Provinciálny dom v Ladcoch, ďalšie sesterské komunity a všetky vincentenské diela boli zrušené a sestry deportované do rôznych koncentračných kláštrov (charít), do pracovných táborov a väzníc. Vyše 100 sestier bolo vyvezených do českých tovární, odkiaľ ich po niekoľkých rokoch presúvali do sociálnych ústavov (DD, ÚSP) ako ošetrojúci personál. Kontakt s generálnymi predstavenými v Paríži bol prerušený až do r. 1968 (dubčekovské obdobie). V tomto období (1968-72) nastala nová jar, sociálna služba a služba vo farnostiach sa začala radostne rozvíjať. Mnohí kňazi i veriaci žiadali DKL o pomoc najmä pri vyučovaní katechizmu a pre sociálnu službu starým a chorým. Tak sa rozrástli malé komunity 3-4 sestier vo viacerých farnostiach. V r. 1969 bol zriadený nový provinciálny dom v Čechách na Mendrike. Mohla sa tam konať legálna formácia mladých sestier, avšak trvalo to len do r. 1972. Ďalšia možnosť legálnej formácie nastala až v r. 1988.

V týchto ťažkých rokoch rozvoja provincie sa vytvárali malé skupinky „tajných“ sestier v civile. Na Slovensku po deportácii sestier z nemocníc (v 60. rokoch) zostali kandidátky naďalej pracovať v nemocniciach. Postupne sa k nim prihlasovali ďalšie. Ich tajná formácia prebiehala počas 40 rokov totalitného režimu. V Čechách naše „tajné“ vincentky a kandidátky pracovali a žili (v civile) spolu so sestrami na miestach, kde tieto slúžili, a to vo väčšine prípadov celkom pokojne.

V r. 1991 sa zakúpil nový provinciálny dom v Nitre. V dôsledku vzniku samostatnej Slovenskej republiky v r. 1993 vznikla v tom istom roku aj Slovenská provincia DKL, s pôsobnosťou na Slovensku, v Čechách a na Ukrajine. Od r. 2000 pracujú sestry aj v Rusku.

Komunity

- Slovenská republika (Banská Bystrica, Bardejov, Košice, Belušké Slatiny, Lokca,

Nitra...)

- Česká republika (Brno, Hradec Králové, Mendryka, Stará Boleslav)
- Ukrajina (Dovhé, Perečín, Svaľava)
- Ruská federácia (Nižnij Tagil, Omsk)

Služba – aktivity

- Pomoc bezdomovcom, sociálne slabým rodinám
- Taška sv. Vincenta – potravinová zbierka
- Služba v zdravotníctve, v školstve, vo väzniciach
- Boj proti hladu
- Vincentské víkendy
- 5 dní s vincentkami
- Služba starým a chorým sestrám

Sväté DKL

- Sv. Vincent de Paul
- Sv. Alžbeta Anna Baley Seton
- Sv. Lujza de Marillac
- Sv. Jana Antida Thouret
- Sv. Katarína Labouré

Blahoslavené DKL

- Lindalva Justo de Oliveira
- Giuseppina Nicoli
- Maria Magdaléna Fontaine a spoločníčky
- Marta Wiecka
- Španielske mučenice
- Margita Rutan
- Rozália Rendu
- Mária Anna Vaillot
- Odilia Baumgarten

Kontakt

Provinciálny dom

Adresa: Oravská 10
949 01 Nitra-Zobor

Provinciálna predstavená: sr. Damiána Poláková, dkl

Web: www.vincentky.sk

LOGO SPOLOČNOSTI

